

רע"פ 3154/16 - יעקב אוחיון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
רע"פ 3154/16 - א'

לפני:
המבקש:

כבוד השופט א' שהם
יעקב אוחיון

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד, מיום 15.3.2016, בעפ"ג
59927-01-16, שניתן על ידי כב' השופטים א' טל-
נשיא; ש' בורנשטיין; ו-מ' ברק נבו

בשם המבקש: עו"ד יניב פרץ; עו"ד איתן כבריאן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים א' טל-נשיא; ש' בורנשטיין; ו-מ' ברק נבו), בעפ"ג 59927-01-16, מיום 15.3.2016, בגדרו התקבל, באופן חלקי, ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בנתניה (כב' השופטת הבכירה ג' ציגלר), בת"פ 43669-09-14, מיום 24.12.2015.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 9.12.2014, הורשע המבקש, על בסיס הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, המייחס לו שני אישומים שעניינם עבירות סמים:

באישום הראשון נאמר, כי החל מחודש ינואר 2014, ממועד שאינו ידוע למאשימה ועד ליום 14.9.2014, גידל המבקש בדירתו השכורה בנתניה, שתילים של סם מסוכן מסוג "קנבוס" ללא היתר או רישיון. לצורך גידול הסם והחזקתו, השתמש המבקש בצידוד רב אותו רכש ובין היתר, עשה שימוש בשני אוהלים; משקל אלקטרוני; 11 ספוגי

הנבטה; אבקת דישון; ופריטים רבים נוספים. נכון ליום 14.9.2014, גידל המבקש בדירתו שתייל סם מסוג "קנבוס" במשקל כולל של 1.752 קילוגרם. לפי עובדות האישום השני, ביום 21.8.2014, ייבא המבקש 9 זרעים של סם מסוכן מסוג "קנבוס" מהולנד לישראל, ללא היתר או רישיון. על בסיס האמור בשני האישומים הנ"ל, יוחסו למבקש העבירות הבאות: גידול סמים; החזקת כלים להכנת סמים; ויבוא סמים; לפי סעיף 6; סעיף 10 רישא; וסעיף 13 ביחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים), בהתאמה.

3. לאחר הרשעתו של המבקש, הוא נשלח לשירות המבחן, לקבלת תסקיר בעניינו. בעניינו של המבקש הוגשו שני תסקירי שירות מבחן (ביום 7.9.2015, וביום 7.10.2015, להלן: התסקיר). בתסקיר שירות המבחן נאמר, כי למבקש ישנה הרשעה קודמת אחת בעבירה של החזקת סמים, שלא לצריכה עצמית, משנת 2002. עוד תואר בתסקיר, כי המבקש "מבין האיסור והבעייתיות שבשימוש בסמים, אך לא הצליח לעמוד בפיתויים הקשורים לצריכה הסמים המתגמלת אותו ברמה הרגשית". כפי שעולה מהתסקיר, המבקש מטופל מחודש אוקטובר 2014, ב"מכון לטיפול בהפרעות התנהגות והתמכרויות" (להלן: המכון), ובו הוא מוסר בדיקות שתן נקיות מסמים. שירות המבחן ציין, כי יש בהמשך הטיפול במכון בכדי להפחית את הסיכון להתנהגות דומה אצל המבקש בעתיד. המבקש הגיש לשירות המבחן חוות דעת פסיכיאטריות, מהן עולה כי השימוש שעשה המבקש בקנאביס הייתה כדרך התמודדות עם מצבו הנפשי והבריאותי, וכי כיום הוא מטופל באמצעות קנבוס רפואי. לבסוף, המליץ שירות המבחן להטיל על המבקש צו שירות לתועלת הציבור (צו של"צ) בהיקף של 250 שעות, בנוסף על צו מבחן בשירות המבחן למשך שנה. לעניין זה, נכתב כי "ענישה בדרך של מאסר בעבודות שירות להתרשמותו עלולה לחבל בהתקדמותו בתהליך הטיפול בו מצוי וכן עשויה לגרום לנסיבה במצבו ועלולה לפגוע ביכולתו לתפקד תעסוקתית".

4. ביום 24.10.2015, ניתן גזר הדין בעניינו של המבקש. בגזר דינו של בית משפט השלום, התייחס בית המשפט לחומרת העבירות שביצע המבקש; לפרק הזמן הממושך בהן התרחשו - כתשעה חודשים; ולכך שהמבקש היה ער להשלכות השליליות של מעשיו, במיוחד נוכח עבודתו בעבר כסוכן סמוי במשטרה, במסגרתה סייע באיתור מפיצי סמים. אשר על כן, העמיד בית משפט השלום את מתחם הענישה על 9-24 חודשי מאסר בפועל. בית משפט השלום התייחס ל"הליך טיפולי משמעותי שבו מתמיד הנאשם [המבקש]", וציין כי יש מקום לחרוג לקולה בעניינו של המבקש, על מנת לאפשר לו להתמיד בהליך טיפולי זה. לזכותו של המבקש, נזקפה העובדה כי העבירות בכתב האישום נועדו לצריכה עצמית; עברו הפלילי הישן שאינו מכביד; הודאתו במעשיו והבעת חרטה מצידו; וכן, תסקיר שירות המבחן החיובי שהוגש בעניינו. אשר על כן, השית בית משפט השלום על המבקש את העונשים הבאים: 5 חודשי מאסר, שירוצו על דרך של עבודות שירות; 7 חודשי מאסר על-תנאי, לבל יעבור המבקש, בתוך 3 שנים, עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים המסוכנים; 4 חודשי מאסר על-תנאי, לבל יעבור המבקש, בתוך 3 שנים, עבירה מסוג עוון על פקודת הסמים המסוכנים; כן, הוטל על המבקש צו מבחן לתקופה של שנה.

5. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, המכוון כלפי עונש המאסר, לריצוי על דרך של עבודות שירות. ביום 15.3.2016, קיבל בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש, באופן חלקי, באומרו את הדברים הבאים:

"בית משפט קמא התחשב במידה הראויה באמור תסקיר שירות המבחן שהיה לפניו אך נראה לנו כי מן הראוי היה להפחית את משך תקופת עבודות השירות שהטיל בית משפט קמא על המערער [המבקש] בהתחשב בכך שלאחר ביצוע המעשים נושא גזר הדין, ולאחר שהמערער שוחרר ממעצר הבית שבו היה נתון ולאחר שניתנה אפשרות להשיג רישיון לשימוש בקנאביס למטרות רפואיות, כפי שקיבל המערער בשל מצבו הנפשי".

אשר על כן, בית המשפט המחוזי הפחית בעונשו של המבקש, והורה כי עליו לרצות שני חודשי מאסר, על דרך של עבודות שירות. תאריך התייצבותו של המבקש לביצוע עבודות השירות נקבע ליום 3.5.2016.

הבקשה לרשות ערעור

6. ביום 14.4.2016, הוגשה הבקשה לרשות ערעור, בד בבד עם בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר, לריצוי על דרך של עבודות שירות. המבקש טוען, כי עולה בעניינו שאלה משפטית עקרונית, אשר חורגת מעניינו הפרטי, והיא – האם יש לעשות הבחנה בענישה, בין גידול סמים לצורך "שימוש חברתי, לצרכי הנאה ובילוי", לבין גידול לצורך "שימוש רפואי בלבד". לשיטתו של המבקש, היעדר הבחנה כאמור, מביאה לחוסר בהירות מבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, אשר מצדיקה את התערבותו של בית משפט זה. נוסף על כך, לטענת המבקש, לא ניתן משקל מספיק, במסגרת פסק דינו של בית המשפט המחוזי, לשיקולים לקולה בעניינו, ובפרט לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה, כי עבודות השירות יקטעו את ההליך השיקומי שעובר המבקש. על כן, טוען המבקש כי יש ליתן לו רשות לערער, לקבל את ערעורו לגופו של עניין, ולהשית עליו צו של"צ בהיקף של 250 שעות, בהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן, נוסף על יתר רכיבי הענישה שנקבעו בגזר דינו של בית משפט השלום.

דיון והכרעה

7. הבקשה שלפניי איננה עומדת באמות המידה אשר נקבעו למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", ועל כן דינה להידחות. סבורני, כי לא עולה מן הבקשה כל שאלה משפטית עקרונית רחבת היקף וכבדת משקל; וכן, לא קיים חשש לאי צדק או לעיוות דין אשר נגרם למבקש בהליך המשפטי (רע"פ 2844/16 ביאלה נ' מדינת ישראל (13.4.2016); רע"פ 2891/16 זידאן נ' מדינת ישראל (13.4.2016); רע"פ 2961/16 שחוח נ' עיריית תל אביב- מחלקת חנייה (12.4.2016)). כמו כן, העונש אשר הושת על המבקש איננו חורג, באורח מהותי, ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 2396/16 שבת נ' מדינת ישראל (27.3.2016); רע"פ 361/16 עזאם נ' מדינת ישראל (16.3.2016); רע"פ 1940/16 פולק נ' מדינת ישראל (14.3.2016)).

8. בבחינת למעלה מן הצורך אציין, לעניין ההבחנה אותה מעלה המבקש בבקשתו, כי מלאכת הענישה אינה בגדר הפעלת נוסחה מתמטית – וכל מקרה נבחן לגופו של עניין. עוד אזכיר, כי סעיף 40ט עוסק בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ובסעיף 40ט(א)(5) נכתב, כי לצורך קביעת מתחם ענישה, יש להתחשב ב"סיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה". על כן, אינני סבור, כי השאלה שהוצגה בבקשתו של המבקש, בדבר ההבחנה בין שימוש בסמים לצורך רפואי לבין שימוש לצורכי "הנאה ובילוי", מצדיקה מתן רשות לערער בעניינו. לעניין השיקולים לקולה בעניינו של המבקש אטעים, כי ההליך הטיפולי אותו עובר המבקש בהחלט משביע רצון, ומצביע על סיכויי שיקום גבוהים בעניינו. ואכן, במסגרת הכרעותיהן של הערכאות הקודמות, ניתנה הבכורה לשיקולי השיקום בעניינו של המבקש. על כן, אינני סבור כי יש מקום להתערב בעונשו של המבקש, אשר הינו ראוי מאוזן.

9. דין הבקשה להידחות, אפוא. הבקשה לעיכוב ביצוע מתייתרת בזאת.

ניתנה היום, י' בניסן התשע"ו (18.4.2016)

ש ו פ ט
